

P. Bönner lezen.

Nu onze aandacht maar eenmaal op 't voorkomen dezer zonderlinge Micrensoort in Limburg gevestigd is, hopen we haar, zoo niet dit dan toch heel zeker 't volgend jaar ook te zullen vinden in de buurt van Brunssum en Schinveld.

De venen toch aldaar met hunne vele plassen, overdekt met sphagnum, zijn echt geschikt om er Moerasmieren te laten huizen.

Raath-Bingelrade. Jos. CREMERS.

Herfstkleuren.

Wat schoonheid van kleuren betreft, kan de Herfst concurreeren met alle andere Jaargetijden. Zeker, 't tēergroen van de Lente is mooi.

Mooi is de bonte bloemenpracht van den Zomer.

En de Winter met z'n ijzel en sneeuw maakt 't witte landschap niet zelden tot 'n lust voor 't oog.

Maar tóch — er gaat niels boven de kleuren van den Herfst.

Zoodra de Herfst 's nachts z'n nevels zendt over 't land en z'n rijp doet nērdalen op de aarde, krijgen we 'n kunstwerk te aanschouwen gelijk dat allēen maar door 'n bek'vaam' colorist als hij, getooverd kan worden.

Kijk, als de grauwe morgennevels zijn opgetrokken onder de sprankelende, vonkelende zonnestralen en 'n wolkenlooze hemel zich welft over 't landschap, is 't als had in den nacht 'n kundige kleurgever boomen en struiken gepenseeld.

Wat 'n rijkdom van tinten vertoont zich dan alom!

Over wat 'n smaak, 'n schoonheidszin moet degene beschikken, die in at die verscheidenheden zóoveel eenheid wist te brengen!

Met hoeveel talent heeft hij, in weinig tijds, 'n effen groen woud herschapen in 'n overwelldigende kleurenwielde!

De dennen mochten van den kunstenaar 't groene kleed behouden.

Allēen maar gaf hij hun 'n ietwat donkerder tint om ze straks meer effect te doen maken.

De zwart-groene sparren hier en daar liet hij onaangererd staan, als grauwe plekken, waartegen de lichtere kleuren van de schilderij zooveel te beter zouden uitkomen.

Zóó ook deed hij met den blauwgroenen pijn.

Maar hoe fonkelen tusschen die groene naaldboomen de witstammige berken, wier bladeren door den Herfst schitterend goudgeel zijn geverfd!

En hoe stemmig staat, met z'n helgele kroon

langgerekten klaagtoon als van 'n angstig schreeuwend kindje.

'k Kende dat geluid.

't Kwam van den heikikker, die ouverhoeds was vastgegrepen door de oude bunzing en z'n leven ging laten tusschen de scherpe klauwen en 't spitse gebit van de looze, geweldige, jagerin, die bezig was heur jong smaak in kikkervleesch aan te leeren.

En 'k bemerkte, hoe er uit de vinnige oogjes van dat jong 'n razende wildheid vlamde, telkens als de moeder buit had gemaakt.

'k Hoorde tusschen z'n tanden de beenderen kraken van de arme slachtoffers.....

Plotseling was de oude blijven staan en liet haar snuit zoeken en snuiven in de lucht.

Dan kromde ze haar rùg en viel, als 'n veer die lospringt, op 'n veldmuis, die zich, van geen gevaar bewust, te goed zat te doen aan de schors van jong struikhout.

Met wijd opengesperde, wild gloeiende oogen priemde de bunzing z'n tarden in heur vleesch.

Men kon 't hem aanzien, hoe de smaak va 't zoeten

de grauw-geschorste haagbeuk daar neven!

Wat 'n gloed gaat er niet uit van den hoog, scharlakenrooden kerseboom, omgeven van de dito gekleurde lijsterbessen!

Hoe harmonisch passen bij hen de bruin-gele eik en purperen vogelkers, de witgrijze populier en de bruingroene els!

En hoe schittert daartusschen de roode kornoelje en de violette kardinaalsmuts!

Jammer maar, dat al die kleurenpracht zoo kort slechts mag duren.

November maakt 't mooie werk weer te niet. Hij zendt zijn trawanten, de vorst en den Noorde-wind, die met schennende handen alles vernietigen, wal de kunstminnende Herfst had gewrocht.

Raath-Bingelrade. Jos. CREMERS.

Museumtuin.

Sedert de vorige opgave werd de plantencollectie vermeerderd met:

Scirpus setaceus.

Juneus Tenageta.

Lychnis flos cuculi (wit).

Brassica elongata armoracoïdes.

Sisymbrium Sophia.

Batrachium hederaceum.

Malva?

Malva borealis.

Potentilla argentea.

Trifolium diffusum.

Hypericum helodes.

Gentiana pneumonanthe.

Pedicularis sitvatica.

Peplis Portula.

Stachys annuus.

Senecio Fuchsii.

Vaccinium vitis idaea.

Voor de toezending der nummers van 't Maandblad, waarin planten-lijsten van den Museumtuin slaan, houdt ik me aanbevolen.

Maastricht.

SPRENGER.

Aanwinsten voor 't Museum.

'n Collectie fossiele varens uit de mijnen.

'n Opgezette bunzing met jongen.

'n Hazelworm.

'n Muurhagedis.

'n Geelbuikpad.

'n Groene pad.

'n Heikikker.

'5 Jonge (2 daagsche) huismuizen.

bloed hem 'n oogenblik deed aarzelen, 't muizenlijk aan 't jong af te staan.

Maar de liefde van de moeder was sterker dan de bloeddorst van 't wilde beest.

En ze gaf de prooi aan haar kind.....

* * *

Heel den zomer door heeft de jacht der beide bunzings in 't Tommerbroek en omgeving geduurd.

't Jong tooide zich zijner moeder waardig.

Dra verstond 't, zoo goed als zij, de kunst om zich meester te maken van kikkers en muizen, van mollen en ringslangen, van ratten en egels.

Vaardig, gelijk de oude kon 't zwemmen in de Roode Beek, daarin duiken naar visschen en kreeften.

De plundering van menig vogelnest had 't op zijn weten.

Behendig groef 't den honig uit van hommels en zocht 't naar rijpe bosch- en braambessen.

Sprinkhanen en torren leerde 't vangen in hun vlucht en de best verborgen slak was, voor z'n immer speurende oogen en altijd gragen eetlust, geen oogenblik veilig.